

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iii. post s[e]c[un]dam d[omi]nica[m] aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria. III. post. II. dñicam

bus sunt impleta et finis ingenii sui subtilitatem nouis et inauditis suppliciis affliget. De quibus dicit Greg. xxv. mo. Penitentia que erit mentis humanae tentatio illa quae et plus martyris penis subiicitur et tamen ante eius oculos tortor miracula facit.

*V*erum in tot tribulationes aliquam consolat ille mittet dominus genesim et diluvium qui ad hunc viventes reseruari sunt in paradiso conservari. Et sicut habet apostolus. Propheta rabuit diebus mille ducet sexaginta annos fassis. i. tribus annis cum dimidio. Erat etiam et alia electorum consolatio quod non dominus durabit et grauis tribulatio. Unde Matth. xxiij. nulli breviati fuissent dies illi nisi ret salua omnis caro sed propter electos breuiabuntur. Ipse enim maledictus antichristus tandem veniens in montem olimeti simulabat se velut in celum ascendere. Sed sicut dicit apostolus. Thessal. ii. Dominus Iesus ipsum interficeretur oris sui. Post interitum autem eius non statim veniebat dominus ad iudicium ut vicini electi qui in tantis tribulatione titubauerunt tempore haberent penitentiam; quoniam aut tempore postea sit leviter ignoratur. Tunc autem mali tempore nullus pugnabat nisi securi licet eorum preceptor melius sit. Unde Matth. xxiij. De die illa et hora non scit neque angeli celorum nisi solus pater. Et ponit exemplum. Sicut fuit in diebus noe: ita erit et aduentus filii hominis. Sicut enim erant ante diluvium comedentes et bibentes ac nubentes et nuptiis tradentes usque ad illud dies in quo intravit noe in arca et non cognoverunt donec venit diluvium et tulit omnes. Ita erit aduentus filii hominis. i. Thessal. v. Unde dixerint pax et securitas: repentinus eis supuenies pteritus.

Pro tertio. Audistis. Et lauetene nos. Ante ista similes et eius membra: quoniam finis leges. Qui simili delicto delinquunt: simili etiam pena sunt torquendi et de legibus et lepros. Non possunt. Et liberata. Si liberta. Et quod de uno dicitur necessum est ut de alio simili intelligatur. Extra de constitutis c. Translata. Et caput debet sequi membra. xij. dis. Non decet. Et de cosecra. dis. iij. Celebri. ratu. Notate. Si eet alijs puerissimum latronum princeps et mandaret rex: capiatur talis cum oib[us] sochis suis quicunque reperiatur. gerere insignia eius et irreuocabilis morte damnatur. Eredo quod statim exueret insignia malorum principum. Expone notandum quod sic h[ab]et matt. xvij. angelii narrat oes malos in caminu ignis Feria. iiiij. post secundam dominica aduenient.

Hunciamus

Are. Exortu est in tenebris lumine recte corde. Ps. cxij. Abi ciam. Et quoniam exortu est et cetero in tenebris. i. in mundo isto tenebroso. Pleurum est enim triplici tenebrarum genere. Primo tenebrarum ignorantie quoniam prout lumine vere scieret. Osee. viij. Non est scientia dei in terra. Unde de mundanis dicitur. Nescierunt neque intellectu exorterunt in tenebris ambulat. Secundo tenebris culpe sine malicie. Gen. viij. Repleta est terra iniuriae. Et queritur. Unde impiorum tenebras. Tertio tenebris misericordia quoniam prout lucis glorie de quibus tenebris intelligi potest illud. Job. xvij. Post tenebras spero lucem. Quidam ergo tot et tare tenebre sunt in mundo. In exortu est in tenebris lumen et cetero. Abi ciam. Et cetero.

Pro primo. An nature humanae astupatio debeat potius dici incarnationis quam alia. Quod non quod a digniori debet fieri denotatio. Et contra. Ioh. i. Verbum caro factum est. Redit bonum in breviologio li. iij. c. iij. Omnia magna nota est nobis pars carnis et magis a deo dicta ut vicini expiatio fiat denotatio et maior est gloriam humiliatio: et profundior exaltatio dignatio: hic est quod opus illud non auctoritate incarnationis nostra. hec bona. Pro fundamento quis denotatio fiat a digniori: aliquis enim pruenies est quod fiat a manifesto. Nemo enim notare potest nisi quod nouit. Unde dicitur. Quidam in libro de tristibus. Quod minimus nos est nemo docere potest. Et aristoteles. viij. metaphysica. Disciplina fit oibus nobis per magnis nota. Unde genitif. An nature humanae et cetero. Dicimus. Ex quo coclude dei inestimabilem nos benignitatem. Ber. in quadam sermone. Porro inestimabilis dignatio ac priscus inenarrabilis quod in carceris huius fetoren horribilis tanta dignata est descendere celsitudine. Laetare quoniam ne carne aburamini quam tanto dominus doctauit honore. Audite carnales lubrici et cetero. Abusio quoniam magna est ut tanta defecatio. i. carni libertas et insurgat in dominum

ide rōnem et eā despiciat. Figura. Gen. xvi. Saras sic p̄descēdit agar ancille vero luit q̄ abraā vir su⁹ eā acciperet: q̄ se vidēs plenā p̄cēpit sarā q̄ cū affligeret a brā fū gā in ijs ab angelo edoc̄ta et h̄uiliata re⁹ dix̄ ad obediētia dñe. Epone. Abraam interptat p̄ multaz gētū ip̄e est de⁹ qui assūplit aliam signatā p̄ sarā q̄ interptat p̄ncēps: tecumē signatā p̄ agar q̄ ancilla erat et interptat solēnitās vigilie. Carta n̄ aut̄ nimis p̄descēdit aia a deo ut rebellet sed sp̄ est h̄uilianda sub rōni imperio. Rosm. viij. Habitores sumus nō carni ut ēm carnem viuam⁹.

Dicitur. Sedē. Sup̄ tē. Nūc de tercia p̄cipali p̄sideratiōē q̄ē p̄sideratiō im peratiōē citatiōē. Ubi s̄ tria p̄siderāda. Litatiōē q̄litas horribilia. Laude arduitas incōparabilis. Lōgandi necessitas ieuītabilis. Primo igit̄ est p̄sideranda citatiōē q̄litas horribilis. Ubi est p̄siderāda triplex horor. Prim⁹ ē horor terrifice noīatio⁹nis. Scds ē horor mirifice p̄figuratiōis. Terti⁹ ē horor p̄phetice descriptiōis. Primus est horor terrifice noīationis. Noīatur em̄ temp̄estas deīc̄ies supbos et ambitiosos. ps. In circūtu ei⁹ tēpestas valida aduocauit celū desursum et terram discernere p̄p̄lin suū. Itē dī turbo inuolūes seductores fraudulentos et proditio⁹los. Hier. xxv. Dns de excels⁹ rugiet tē. Seçt̄ur. Egredie⁹ ecce afflictio⁹ ecce turbo magn⁹ egredie⁹ a summītate terre. Itē citatiō illa dicit̄ tonitru⁹ p̄cutiēs rapto⁹res et malicioſos. ps. Vox construi cui in rota. Itē dicit̄. Iussus et vox angelī et tuba dei. i. Thess. iiij. Ip̄e dñs in iussu et in voce archāngeli et in tuba dei descēdet d̄ celo. Dicit̄ inq̄ iussus dei efficaciter cōp̄el⁹ lens eos q̄ diuine iussiōi rebelles fuerunt. Sap. xvij. Tuā manū effugere impossibile est. Itē dī vox archangeli violenter exp̄ gefaciēt eos q̄ in p̄cis dormierūt. Eph. v. Surge q̄ dormis tē. Itē dī tuba triūphantis inuitās victores ad p̄miū et viciō p̄fusionē ingerēs et opprobriū. Apoc. lij. Qui vicerit dabo ei sedere meū in re. m. Et p̄ oppositū. Qui vici fierit ej̄centur foras. De hac tunc dī dñs. Datt. xxiiij. Dicit̄ angelos m̄s cu⁹ tuba et voce ma gna et h̄gregabūt electos a q̄ttuor plagis terre. De voce illa dī Chryso. Vere magna ēvox illa cui oia obediūt elemēta q̄ pe trās scidit̄ monumēta aperit̄: vñcla mor̄is dissoluit̄: vñiuersas mortuos resurge se facit̄: et ad iudiciū venire p̄pellit̄. Scds est horor mystice p̄figuratiōis. Nāt̄xod. xix. In datio⁹ regis ceperūt audiri toni triua voces et tuba terribilis sonas. Erat etiā mōs tot⁹ terribilis ad ostēdēdū. s. ad uentū dñi venient̄ ad legē dandā. Pensa iḡ q̄terribiliter veniet ad rōnē exigēdā de p̄cēp̄s etiādā d̄ trāsgressori⁹b. Ter tius ēhorror p̄phetice descriptiōis. Sod̄pho. i. Juxta ē dies dñi magn⁹ iuxta ē et velox nimis Vox diei dñi amara: tribula bitur ibi fortis dies illa dies ire: dies tribulatiōis et angustie: dies calamitat̄ et miseria: dies tenebra⁹ et caliginis: dies nebulæ et turbini⁹: dies tube et clangoris. Herba sūt ponderanda. Ubi primo est p̄side randa inexc̄ḡtābilis velocitatis prom̄ptitudi: cū dicit̄. Juxta tē. Propterea et ezech. viij. Affactio vna: affactio ecce venit: vēit finis: ibe ē dies occisiōis: nūc de propinquo effundam irā meam sug te: et cōplebo urozē metu in te: et iudicabo te iuxta vias tuas. Scđo in cōparabilis antī etatis amaritudo: cū dicit̄: vox dī dñi amara. Amara certe vox citatiōis videlicet Surgite mortui et venite ad iudiciū dei. Amarior vox disceptatiōis cū dicetur Elurui tē. s. amarissima vox diffinitiōis cū dicetur Discedite a me maledicti tē. Letio inexplicabilis calamitatis plenūtudo. cū dicit̄: tribulabis ibi fortis: dies illa dies ire tē. q. d. Ibi oīm miseria⁹ cu⁹ mulatio. Q̄iḡ q̄ tremēdiū iudiciū. Exē plū. Job uč̄. sc̄tissim⁹ dicebat. Job. xxri. Quic̄ faciā cū venerit ad iudicandū dñs tē. Et iob. ix. Verebar oia opa mea sc̄ies et nō parces delinquenti. Exēplum etiāz notabile de hieronymo q̄ dicit̄ sup̄ Datt. Quoties die iudiciū cōfidero toto corpori re contremisco. Siue enī comedā siue bībā siue qd altū faciā sp̄ videfilla tuba terribilis intonare in aurib⁹ meis Surgite mortui venite ad iudicium dei. Et idē ad cromachis̄ heliodor⁹. Ego i sc̄ele⁹ meob̄ rū latec̄ sepulcro et petr⁹ viciis alligat⁹ q̄tidie dñicū illū clāḡe expecto. hieronyme

Feria. V. post. II. Dñicā

veni foras. Ego dicens omnia tua timo.
Audi o p̄ctōr qd Hieronym⁹ angelic⁹ vir
dicat: et tu amator seculi nō times. Sed
hec est iustor⁹ p̄dictio: timere. Proverb. xij
Lōgitationes iustor⁹ iudicia.

Pro tertio Audits r̄c. Prouidete ḡ
dū cēpus habet; q̄ q̄ hora nō putat
velitis nolitis corā iugd̄t. p̄pebitis hora
vīz mortis. Dicit em̄ regla iuris: Hora
sua cuiilibet est nocuia. fī de regu. in. l. In
p̄dēnatiōe. Et extra de elec. et electi prate
li. vj. Inter vniuersas. Credo si amic⁹ ve
rax diceret cuiq̄ yestp: fuge cito: quia si
hic diu sis nescies q̄ hora irruent in te ini
mici tui inenitabili te interfecuri; et quic
qd habes deuoraturi. Credo q̄ statim fu
geretis. Expone: Uer⁹ amic⁹ ch̄s vos
hortat fugere a regiōe peti ne rapiat vos
diaboli. Hier. l. Fugite de medio babylō
lonis ut saluet r̄c.

Feria. v. post. q̄. dñicam aduent⁹

Huicamus
a r̄c. Glide q̄: lumen quod in
te ē tenet, e sint. M. u. x. v.
vīz abyssias opa tenebrar̄z r̄c. Ibi nota
triplex lumen. s. Lognitiois. Operatiois;
et Intendois. De p̄mo Bern. ser. de vigi.
Natiui. dñi. Illuminem⁹ nos lumine scie p̄
us q̄ de huius m̄di tenebris exeam⁹; ne
de tenebris trāseam⁹ ad tenebras et tene
bras sēptinas. De scđo. Jo. iij. Qui facit
veritatem venit ad lucem. De tertio P. uce
xj. Lucerna corporis tui. i. cogerici op̄p̄z et
oculus tuus. i. intentio tua

Abyssiamus r̄c.

Pro primo. An gratia illa q̄ fuit i in
carnatione in cōparatione ad digni
tatem nature humanae assumptae teneat ra
tione p̄p̄tatis naturalis vel gratuite.
Q̄ naturalis: Aug. In nature humanae
assūptōe siebat qdam oili homi grā na
turalis vt nullū possit admittere peccatum.
Cōtra: vnu opositū nō determinat alter⁹.
Sed gratia et natura ex oposito dividū
tur. R̄ndet Bonav. in. iq. dī. iij. Gratia
vnionis p̄t tripl̄ dici. Uno mō grā o co
gruo disponēs ad vnionē. Alio mō ipa y
nio grati⁹ facta. Tertio mō ipa grā sine fo
tus facies vnionē. Et qlibz istor⁹ modor⁹

qdammodo tenet rationē gratuiti: et siq̄
modo rationē naturalis. Prima quidē q̄
ea habuit a p̄ncipio et ea p̄dere nō potuit.
Diez aut̄ naturalis p̄ p̄parationē ad sub
iectū nō autē per coparationē ad causam:
quia ortum nō habuit a p̄ncipijs nature;

sed a diuina voluntate. Secunda similit̄ di
citur naturalis p̄pter inseparabilitatem: sed
gratuita ex mera dei voluntate. Tertia
similiter que est virtus spiritus sancti fuit qd
dām illi homini generalis. Nō enim
habuit filius spiritus sanctum p̄ influentiā
imo potius q̄a habet in se a patre vim spi
ratuam. Et p̄terea dicit in euā gelio: q̄
nō est datus ei spiritus sanctus ad mensuraz.
Per p̄parationē aut̄ ad naturā assump̄ta
illa gratia nō erat naturalis: quia spiritus
sanctus nō erat in illo homine p̄ principia
nature reates sed p̄ spiritus sanctū inhabi
tantem. Hec Bonaventura. **P**ro fun
damēto. Unū nēdum gratuita sedētā
naturalia dependēt a dei bonitate. Boe
tius lib. de causa: Unus pater rerum est
enūs qui cūcta ministrat. Ille dedit p̄ he
bo rāgos et cornua lune r̄c. Illud tñ dicit
alicui naturale quod ex p̄ncipijs sibi p̄uen
tit. vt dicit Aristo. q̄ de Anima. Querit
ergo r̄c. Dic m̄. vi. s. Ex q̄ cōelude q̄ con
sideranda est illa grā quā nature humanae
fecit in incarnatione: et q̄nta benivolentia
ostensa. Uli Dām. in p̄ncipio tertij. Per
incarnationis mysteriū demonstrat̄ dei bo
nitas q̄ nō delperit deus p̄priū plasmaz
infirmitatē. O danandi peccatores, q̄ post
tantā dei bonitatē et benignitate deu et p̄
cepta ei⁹ p̄tēnūt: fornicatores: avari r̄c.
O muleri q̄ dī pietatē et grās vertutē in irā
et indignationē. Figura Exod. xxij. Po
pulus hebreeoz ingrat⁹ fuit deo de libera
tione ex egypto: liberationē illā attribuēs
vitulō aureo vnde puocauit ira dei: et vna
die ceciderūt q̄i. xxiij. milia. Sic multū in
grati de liberatōe generis humani seruū
tium qd̄ inde debēt deo: exhibent vitulō
aureo. Alij qdēz p̄ avariciā q̄ notaſ in vitu
lo aureo p̄pter aux. Alij p̄ supbiam q̄ in b
featur q̄ vitulō nō castrat⁹ indomit⁹: est
aīal supbissimū. Alij p̄ luxuriam: q̄ vitulū
nō castrat⁹ est aīal latīnū: et his oīb⁹ p̄cu
raſ ira dī. Eph. v. p̄ dec vēit ira dī in fis
os disfidentie r̄c.